

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/353/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615213292
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6615213292.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Ivce Hanuskovej, v spore žalobcov 1/ P. C., nar. XX. XX. XXXX, 2/ Z. C., nar. XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom O. č. XX, obaja právne zastúpení JUDr. Róbertom Gombalom, advokátom, so sídlom ul. P. Rádayho č. 14/A, 984 01 Lučenec, 3/ B. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K., L. XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., so sídlom Bratislava, Záhradnícka 4836/51, IČO: 47 234 318, proti žalovaným 1/ B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. 1, 2/ O. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. - U., E. XXX/XX, 3/ Cirkevný zbor evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku, so sídlom Mašková 83, IČO: 31 916 651, 4/ M. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XX, 5/ C. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., J. XXX/X, 6/ Z. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., V. XXX/XX, 7/ J. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S., O. XXX, 8/ O. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z., Z. 3, 9/ U. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., P. T. XXXX/XX, 10/ T. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., M. X, 11/ P. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., F. K. XXXX/XX, 12/ E. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., Q. XXXX/XX, 13/ A. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., Z. XXXX/XX, 14/ K. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., A. C., 15/ B. X., nar. XX. XX. . XXXX, trvale bytom L., L. G. XXXX/XX, zast. T. M. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., F. L. G. XXXX/XX, 16/ V. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z., O. XXX/XX, 17/ J. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z., O. XX, 18/ Q. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XX, 19/ J. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. C., L. XXX/XX, 20/ Q. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XX, 21/ V. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XX, 22/ Obec Praha, so sídlom Praha 37, IČO: 00 633 127, 23/ T. M. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K., I. M. XXXX/XX, 24/ V. T. C. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K., K. X, 25/ Pozemkové spoločenstvo lesov RÁKYTIE, BREZINY, URBÁR, Lentvora so sídlom Polichno 140, IČO: 42394309, 26/ M. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. C., I. XX, 27/ St. Hubert, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hroncova 5, IČO: 36 208 426, 28/ B. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., P. T. XX, 29/ E. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., L. A. X, 30/ Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XX, 31/ B. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XX, 32/ Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XX, 33/ 3M Stav s.r.o., so sídlom v Bratislave, Zámocká 3, IČO: 46 876 286, 34/ M. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XX, 35/ V. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K., B. XXXX/X, 36/ M. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., P. T. XXX/XX, 37a/ Q. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., P. I XXXX/X, 37b/ M. J. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K., I. XXXX/XX, ako právni nástupcovia po T. V. L., nar. XX. XX. XXXX, naposledy trvale bytom L., P. I XXXX/X, zomrelej dňa XX. XX. XXXX, 38/ Obec Polichno, so sídlom Polichno 138, IČO: 00 316 334, 39/ LESY Slovenskej republiky, štátny podnik so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie SNP 8, IČO: 36 038 351, právne zastúpený Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Pribinova 9, IČO: 36 813 401, 40/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom v Bratislave, Búdkova 36, IČO: 17 335 345, 41/ Poľovnícky spolok Hubert Praha, so sídlom Praha 1, IČO: 42 397 383, žalovaní 1/, 3/, 4/, 7/, 8/, 9/, 10/, 11/, 12/, 13/, 16/, 17/, 18/, 19/, 20/, 21/, 22/, 23/, 24/, 25/, 26/, 27/, 28/, 29/, 30/, 31/, 32/, 33/, 34/, 35/, 36/, 41/ právne zastúpení JUDr. Františkom Komkom, advokátom, so sídlom v Prešove, Hlavná 27, o určení neplatnosti uznesení a o určení neplatnosti zmluvy, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/310/2015-711 z 19. januára 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovia 1/, 2/ a 3/ sú spoločne a nerozdielne p o v i n í zaplatiť žalovaným 1/ až 41/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o určenie, že sú neplatnými uznesenia č. 2, č. 3 a č. 4 prijaté dňa 19. 08. 2015 zhromaždením vlastníkov poľovných pozemkov Poľovného revíru Praha a že je neplatnou zmluva zo dňa 20. 08. 2015 o užívaní Poľovného revíru Praha medzi vlastníkami poľovných pozemkov Poľovného revíru Praha a Poľovníckym spolkom Hubert Praha (prvý výrok). Žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/, 15/, 16/, 17/, 18/, 19/, 20/, 21/, 22/, 23/, 24/, 25/, 26/, 27/, 28/, 29/, 30/, 31/, 32/, 33/, 34/, 35/, 36/, 37/, 38/, 39/, 40/, 41/ priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcom 1/, 2/, 3/ s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (druhý výrok).

2. Súd prvej inštancie svoj záver o neopodstatnenosti žaloby odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Praha konané dňa 19. 08. 2015 bolo zvolané v súlade s ust. § 5 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v platnom znení (ďalej len „zákon č. 274/2009 Z. z.“, resp. „ZOP“) a bolo uznášaniaschopné vzhľadom na prítomnosť nadpolovičnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov, keď platným bolo aj hlasovanie obce Praha (ako jedného z vlastníkov). Takisto platne hlasovali aj žalovaný 5/ a 6/ v zastúpení splnomocnencom B. C.. Ďalej mal preukázať, že platným bolo aj hlasovanie žalovaného 39/, ktorý síce následne odvolal svoj súhlas s hlasovaním tvrdiac, že bol uvedený do omylu, toto odvolanie, resp. späťvzatie súhlasu však platným nebolo kvôli nenaplneniu podmienok určených v ust. § 40a a § 49a Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s argumentáciou žalobcov o tom, že niektorí vlastníci poľovných pozemkov previedli nájomnými zmluvami výkon práva poľovníctva spoločnosti MITRAN s.r.o. a preto nemohli hlasovať o prenájme výkonu práva poľovníctva. Tieto zmluvy vyhodnotil v časti postúpenia práva poľovníctva menovanej spoločnosti ako čiastočne neplatné právne úkony podľa § 39 OZ pre rozpor s ust. § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. (účinného v čase ich uzavretia), pretože neboli schválené obvodným pozemkovým úradom. Naostatok prvoinštančný súd nedal za pravdu žalobcom ani ohľadne toho, že napadnuté uznesenie č. 2 je neplatné kvôli absencii určenia spôsobu vyplácania náhrady za užívanie poľovných pozemkov. Zákon takúto náležitosť uznesenia neurčuje, iba ust. § 14 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z. stanovuje ako náležitosť zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru aj spôsob vyplatenia dohodnutej náhrady, kde ale ide o náležitosť už samotnej zmluvy a to žalobcovia nenapádali. Vzhľadom na uvedené dôvody už potom bolo nadbytočným vypočúvať svedka X, lebo jeho výpoveď by na veci už nič nezmenila. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd aplikujúc ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a plne úspešným žalovaným 1/ až 41/ priznal plnú náhradu trov konania.

3. V zákonnej lehote podali proti rozsudku odvolanie žalobcovia 1/ a 2/ žiadajúc ho zmeniť tak, že odvolací súd vysloví neplatnosť napadnutých uznesení i zmluvy.

4. V odvolaní vytýkali okresnému súdu, že sa s tvrdenými dôvodmi neplatnosti vysporiadal nesprávne a nezaoberal sa ani ich ďalšou argumentáciou o neplatnosti prijatých uznesení a samotnej zmluvy. Na zhromaždení vlastníkov pozemkov poľovného revíru Praha konaného dňa 19. 08. 2015 nemali vlastníci resp. ich splnomocnenci oprávnenie zastupovať vlastníkov a nemali ani oprávnenie na zvolanie zhromaždenia. Spoločný poľovný revír Praha tvoria totiž pozemky, z ktorých je množstvo v podielovom spoluvlastníctve a medzi spoluvlastníkmi nedošlo k postupu vyžadovanému ust. § 139 ods. 2 OZ a ak v dôsledku toho neprebehol mechanizmus súhlasu väčšiny, konanie osôb na zhromaždení ohľadne pozemkov v spoluvlastníctve je postihnuté absolútnou neplatnosťou. V rámci poľovného revíru Praha sa nachádzajú tiež pozemky, ktoré sú spoločnými nehnuteľnosťami a tieto spravujú viaceré pozemkové spoločenstvá, za ktoré môže konať iba výbor spoločenstva. S tým sa okresný súd takisto nevysporiadal. Žalobcovia 1/ a 2/ ďalej namietali záver okresného súdu, že zhromaždenie bolo zvolané v súlade so zákonom, pretože podľa nich neboli správne vyhodnotené, resp. zohľadnené jednotlivé dôkazy svedčiace o tom, že v skutočnosti vyhláska o zvolaní zhromaždenia nebola riadne zverejnená v

súlade s ust. § 5 ods. 3 ZOP. Na zhromaždení nemal oprávnenie konať J. C. a ani ním zastúpené osoby, pretože jeho konaniu nepredchádzal proces súhlasu s nakladaním s pozemkami v podielovom spoluvlastníctve a s pozemkami patriacimi do pozemkových spoločností. Žalovaní 5/ a 6/ uzavreli kúpne zmluvy, ktorými predali svoje podiely pred konaním zhromaždenia a tým zanikla aj plná moc udelená na zastupovanie U.C.. Ohľadne konania obce Praha okresný súd nezohľadnil, že nebolo v súlade s uznesením obecného zastupiteľstva zo dňa 15. 12. 2014, ktoré obsahovo nebolo podkladom na to, aby obec konala na zhromaždení. Ďalej žalobcovia zopakovali, že svoje hlasovanie na zhromaždení žalovaný 39/ následne odvolal. Poukázali aj na to, že okresný súd ohľadne nájomných zmlúv týkajúcich sa výkonu práva poľovníctva so spoločnosťou MITRAN s.r.o. nesprávne aplikoval ust. § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb., keď mal použiť ust. § 7 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z., v zmysle ktorého tieto zmluvy schváleniu príslušným orgánom nepodliehali, boli teda uzavreté platne a teda práva vlastníka poľovného pozemku mohol vykonávať jedine nájomca. Napokon žalobcovia argumentovali vo vzťahu k nesprávnosti napadnutého rozsudku aj tým, že notárska zápisnica o priebehu zhromaždenia neobsahuje zákonom určené náležitosti a že toto bolo zvolané v čo najväčšej „tajnosti“ do 200 km vzdialeného mesta J..

5. Žalovaný 39/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať plnú náhradu trov konania odkazujúc na svoje predošlé stanoviská.

6. Potvrdiť rozsudok navrhli aj žalovaní 1/, 3/, 4/, 7/, 8/, 9/, 10/, 11/, 12/, 13/, 16/, 17/, 18/, 19/, 20/, 21/, 22/, 23/, 24/, 25/, 26/, 27/, 28/, 29/, 30/, 31/, 32/, 33/, 34/, 35/, 36/, 41/. Uviedli, že sa stotožňujú s rozhodnutím okresného súdu. Žalobcovia 1/ a 2/ v odvolaní neuviedli nič nové, opakujú iba doterajšie tvrdenia a s tými sa okresný súd náležite vysporiadal.

7. Žalovaný 6/ a 14/ uviedli, že k veci sa vyjadrili už na pojednávaní a nemajú viac čo dodať.

8. Na základe odvolania žalobcov 1/ a 2/ krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok potvrdil ako vecne správny.

9. Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že hoci súd prvej inštancie neaplikoval na prejednávajúcu vec správne zákonné ustanovenia, jeho rozhodnutie je vo výsledku správne a preto je potrebné napadnutý rozsudok potvrdiť. Odvolací súd napravil uvedený nedostatok tým, že v súlade s ust. § 382 CSP vyzval sporové strany na vyjadrenie sa k použitiu ust. § 77 a § 78 CSP a § 11 ZOP.

10. Súd prvej inštancie žalobu zamietol ako nedôvodnú vzhľadom na to, že nemal preukázané žalobcami tvrdené dôvody neplatnosti uznesení prijatých dňa 19. 08. 2015 na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru Praha ani dôvody neplatnosti následne dňa 20. 08. 2015 uzavretej zmluvy o užívaní poľovného revíru Praha medzi vlastníkami poľovných pozemkov poľovného revíru Praha a Poľovníckym spolkom Hubert Praha. Zamietnutie žalobcami podanej žaloby považuje aj odvolací súd za správne, hoci z iných dôvodov než uviedol okresný súd. Z dôkazov vykonaných okresným súdom totiž vyplýva, že v spore nevystupovali všetky subjekty, ktorých práv a povinností sa predmet sporu týka - žaloba bola nedôvodná kvôli nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných a nakoľko táto nebola naplnená, nebolo potrebné (ani možné) zaoberať sa konkrétnymi okolnosťami (ne)platnosti napadnutých úkonov. Je totiž logické, že platnosť môže a musí byť riešená iba medzi subjektmi, ktorých sa daný právny úkon týka.

11. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva. Aktívne vecne legitímovaná je strana, ktorá tvrdí a je schopná preukázať, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a pasívne vecne legitímovaná je strana, o ktorej žalobca tvrdí, že je nositeľom tvrdenej hmotnoprávnej povinnosti a v spore to aj skutočne preukáže. Skúmanie vecnej legitímácie strán (aktívnej aj pasívnej) je imanentnou súčasťou každého sporu a jeho výsledok sa prejaví v rozhodnutí vo veci samej. Vecnú legitímáciu súd skúma vždy aj bez návrhu a aj vtedy, ak ju žiadna zo sporových strán nenamieta (porovnaj napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 192/2004, sp. zn. 2 Cdo 205/2009, sp. zn. 5 Cdo 94/2018).

12. Právna teória aj súdna prax sú zajedno v názore, podľa ktorého stranami súdneho konania o neplatnosť právneho úkonu musia byť všetci, ktorých sa právny úkon týka, ktorí ho uzavreli (resp. ich právni nástupcovia) a to či už ako žalobcovia alebo žalovaní. Ak niekto z nich (či jeho právny nástupca) nie je stranou v spore, súd musí žalobu zamietnuť pre nedostatok vecnej legitímácie (viď napr. rozsudok bývalého NS ČR sp. zn. 3Cz/61/1987 zo dňa 29. 02. 1988, rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/122/2002 zo dňa 01. 05. 2003 uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 30/2004, uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo/158/2010 zo dňa 17. 02. 2011 a sp. zn. 5Cdo/211/2013 zo dňa 13. 05. 2014, ale aj uznesenia NS ČR sp. zn. 30Cdo/2806/2005 zo dňa 21. 12. 2005, sp. zn. 29Cdo/1879/2011 zo dňa 18. 09. 2012).

13. Žalobcovia v podanej žalobe (jej prvom odseku) s odkazom na konkrétne čísla listov vlastníctva označili pozemky, ktorých sú vlastníkami a ktoré sú súčasťou poľovného revíru Praha. Súd prvej inštancie tieto dôkazy vykonal avšak nezobral do úvahy, že tieto nepreukazujú iba vlastníctvo, resp. spoluvlastníctvo žalobcov 1/ až 3/ k poľovným pozemkom v poľovnom revíri Praha, ale preukazujú aj spoluvlastníctvo k týmto pozemkom v prospech takých osôb, ktoré žalobcovia za subjekty tohto sporového konania na strane žalovaných neoznačili (títo spoluvlastníci mohli vystupovať prípadne aj na strane žalobcov, ak by sa tak rozhodli). Konkrétne napr. v k. ú. O. boli na LV č. XX z daného obdobia (okrem žalobcov) evidovaní aj spoluvlastníci O. E., B. I. a B. I., na LV č. XX N. Y., na LV č. XX M. I., C. C., Z. Z., spoločnosť Farma Praha s.r.o., na LV č. XX Q. U., M. C., B. P., E. U., alebo na LV č. XXX M. P., N. M., na LV č. XXX Z. B., B. C., na LV č. XXX a č. XXX Z. M., atď.

14. Vzhľadom na predmet konania (neplatnosť uznesení zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, neplatnosť zmluvy o užívaní poľovného revíru) pasívna vecná legitímácia nesvedčí iba subjektom tohto konania, ktoré žalobcovia označili na strane žalovaných ale minimálne aj ďalším vyššie menovaným spoluvlastníkom poľovných pozemkov. Odvolací súd je toho názoru, že subjektmi na strane žalovaných (prípadne na strane žalobcov) z hľadiska naplnenia vecnej legitímácie mali byť všetci vlastníci, resp. spoluvlastníci poľovných pozemkov poľovného revíru Praha. Tento záver vyplýva z jednotlivých ustanovení zákona č. 274/2009 Z. z., ktoré upravujú rozhodovanie o prenechaní užívania poľovného revíru inej osobe. V zmysle ust. § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 (t. j. na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov) s tým, že vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru. Ak sa vlastníci rozhodnú postúpiť užívanie poľovného revíru inej osobe, deje sa tak na podklade písomnej zmluvy (§ 13 ods. 1 cit. zákona), ktorú uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo s vlastníkami spoločného poľovného revíru (§ 14 ods. 1 cit. zákona). Z ust. § 5 ods. 4 a 6 zákona č. 274/2009 Z. z. vyplýva, že právo hlasovať na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov má každý vlastník a tak prípadná neplatnosť uznesenia (rozhodnutia) prijatého na zhromaždení sa prejaví v právnom postavení každého vlastníka a nielen toho, ktorý sa na zhromaždení zúčastnil, resp. na ňom hlasoval. Preto musia byť stranami sporu o určenie neplatnosti uznesenia prijatého na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov všetci vlastníci poľovných pozemkov [spoločného poľovného revíru v zmysle § 2 písm. s) zákona č. 274/2009 Z. z.] a nielen tí, ktorí za dané uznesenie hlasovali. Na podklade toho aj zmluvu o postúpení užívania spoločného poľovného revíru uzavierajú všetci vlastníci poľovných pozemkov a tak stranami sporu o určenie jej neplatnosti musia byť tiež všetci vlastníci poľovných pozemkov spolu s fyzickou osobou alebo právnickou osobou, ktorej bolo užívanie poľovného revíru postúpené. Z hľadiska vecnej legitímácie nie je právne významnou skutočnosť, že fakticky za vlastníkov podpisujú zmluvu splnomocnenci zvolení na zhromaždení, rovnako ako nemá na vecnú legitímáciu vplyv, či sa (spolu)vlastník zhromaždenia (ne)zúčastnil, resp. ako hlasoval.

15. V prípade sporu o určenie neplatnosti uznesenia prijatého na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov alebo o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru ide vo vzťahu k stranám sporu o nerozlučné spoločnenstvo, v ktorom sa jedná o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný (§ 77 ods. 1 CSP). Nevyhnutnosť účasti všetkých (spolu)vlastníkov poľovných pozemkov v spore o určenie neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení, resp. o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru tak vyplýva zo skutočnosti, že vzhľadom na spoločné práva a povinnosti, ktoré sú predmetom konania, nie je možné pripustiť, aby dotknuté uznesenie, či zmluva boli záväzné len pre určitú skupinu vlastníkov poľovných pozemkov a pre inú skupinu nie. Výrok rozsudku je totiž podľa

ust. § 228 ods. 1 CSP záväzným len pre sporové strany, resp. ich právnych nástupcov a preto nemožno pripustiť, aby uznesenie, resp. zmluva boli záväznými selektívne iba vo vzťahu k určitým vlastníkom. Právny režim poľovných pozemkov v danom revíri musí byť jednotný bez ohľadu na ich vlastníctvo a to by nebolo možné naplniť v prípade, ak by neplatnosť bola konštatovaná len vo vzťahu k niektorým vlastníkom poľovných pozemkov a voči ostatným nie. Nevyhnutnosť účasti všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v spore tak nevyplýva z výslovného ustanovenia právneho predpisu (zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve), ale z charakteru spoločných práv a povinností, ktoré sú predmetom konania.

16. Z týchto dôvodov nebolo možné dať za pravdu žalobcom 1/ a 2/ ohľadne ich vyjadrenia zo dňa 26. 10. 2020, v ktorom poukazovali na ust. § 12 ods. 2 a § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. tvrdiac, že okruh subjektov tohto konania bol dostatočne naplnený označením tých vlastníkov poľovných pozemkov, ktorí napadnuté uznesenia prijali a následne uzavreli aj zmluvu. Z prvého označeného ustanovenia totiž vyplýva iba určenie náležitostí zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní a z druhého zas potreba zaevidovania takejto zmluvy príslušným okresným úradom. Tieto ustanovenia pritom len potvrdzujú aj v ust. § 5 ods. 4 ZOP zakotvený väčšinový princíp rozhodovania, podľa ktorého vlastníci poľovných pozemkov rozhodujú nadpolovičnou väčšinou a takto prijaté rozhodnutie (a aj uzavretá zmluva) je potom záväzná aj pre ostatných, ktorí s rozhodnutím nesúhlasili, resp. nehlasovali.

17. Ak teda žalobcovia označili za subjekty tohto sporu iba niektorých vlastníkov poľovných pozemkov a poľovnícku organizáciu, ktorej vlastníci právo užívania spoločného poľovného revíru postúpili, neboli vzhľadom na predmet konania označené na strane žalovaných všetky pasívne vecne legitimované subjekty. To potom už z vyššie uvádzaných dôvodov neumožňovalo vecne sa zaoberať jednotlivými dôvodmi, v ktorých žalobcovia videli neplatnosť napadnutých úkonov. Odvolací súd opakuje, že v skúmaní vecnej legitimácie spočíva podstata každého sporu a vecná legitimácia sa skúma za každých okolností i bez toho, že by to niektorá zo strán namietala. Preto nebola opodstatnenou výhrada žalobcov, že nikto otázku okruhu subjektov tohto sporu nenamietal. Nie je pravdivým ani to, že toto nebolo predmetom dokazovania, pretože okresný súd dokazovanie v tomto smere vykonal oboznámením jednotlivých výpisov z listov vlastníctva.

18. Na základe uvedeného prvoinštančný súd správne zamietol žalobu žalobcov k čomu odvolací súd považuje za potrebné ešte dodať, že žalobcovia už od začiatku sporu navyše nemali na požadovanom určení naliehavý právny záujem [§ 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku účinného do 01. 07. 2016], pretože nimi požadované určenie predstavovalo len vyriešenie predbežných otázok vo vzťahu k tomu, kto je po prijatí napadnutých úkonov zo dňa 19. 08. a 20. 08. 2015 oprávnený užívať poľovný revír Praha. Civilný sporový poriadok účinný od 01. 07. 2016 problematiku určovacích žalôb upravil v ust. § 137 písm. c) a d) pragmaticky tak, že prioritne je potrebné žalovať na určenie (ne)existencie konkrétneho práva a iba ak to pripúšťa osobitný predpis, je možné úspešne žalovať na určenie právnej skutočnosti (ktorou je tak uznesenie vlastníkov poľovných pozemkov, ako aj nimi uzavretá zmluva). Stanovením týchto mantinelov (prípustnosť určovacej žaloby v závislosti od existencie naliehavého právneho záujmu, resp. osobitného predpisu) sa sleduje, aby sa súd nemusel vecne zaoberať zbytočnými žalobami, ktoré neriešia podstatu problému a aby sa na podklade určovacej žaloby vyriešila neistota žalujúcej strany v právnom vzťahu takým spôsobom, že bude jasné aké sú práva a povinnosti jeho subjektov, aby už nebolo potrebné opätovne sa súdiť.

19. Vzhľadom na uvedené bol rozsudok súdu prvej inštancie vecne správnym a preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, a to vrátane závislého výroku o trovách konania, kde súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP zakladajúce plne úspešným žalovaným náhradu trov konania v plnom rozsahu.

20. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade boli v odvolacom konaní plne úspešní žalovaní a preto im odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/, 2/ a 3/ (§ 77 ods. 1 posledná veta v spojení s § 367 ods. 2 CSP) v rozsahu 100 % . O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

21. Odvolací súd tvrdenia žalobcov 1/ a 2/ o tom, že zhromaždenie sa konalo v A., že bolo „tajné“, že žalovaný 1/ mal využiť dôveru „drobných“ vlastníkov a že ich svojim stanoviskom zmiatol aj žalovaný 39/, nepovažoval za dôvody hodné osobitného zreteľa pre zmenu napadnutého rozhodnutia vo výroku o trovách konania, resp. pre nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania žalovaným. Ust. § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a zodpovednosti za zavinenie, kedy súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. To znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, hoc by ich inak mala znášať. Ide o právnu úpravu, ktorá umožňuje súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Je to výraz skutočnosti, že zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol všetky situácie, ktoré sa v praxi môžu vyskytnúť a preto poskytuje súdu priestor na to, aby urobil za dosť spravodlivosti aj v prípadoch, že zákonné znenie riešenia otázky trov konania smeruje k inému výsledku. Aplikácia ust. § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú inak naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré inak procesne úspešnej strane sporu náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý je potrebné v rozhodnutí náležite odôvodniť. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane strán sporu. Pod dôvody hodné osobitného zreteľa sa spravidla zahŕňa neprímeraná tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha okolností sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, či zložitost' prípadu v súvislosti s výkladom medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strany sporu, resp. nízky príjem. Odvolací súd mal za to, že žalobcami uvádzané dôvody nie sú dostatočné pre aplikáciu ust. § 257 CSP, lebo tieto predstavujú v zásade len ich subjektívne vnímanie okolností tohto sporu, ktoré preukázané neboli s výnimkou toho, že zhromaždenie sa konalo v A. a že žalovaný 39/ svoje pôvodné procesné stanovisko skutočne zmenil. Toto ale podľa odvolacieho súdu nepostačuje na prehodnotenie rozhodnutia vo vzťahu k trovám konania, lebo podstata neúspechu žalobcov spočívala v nedostatkoch podanej žaloby a s tými nemá súvis ani miesto konania zhromaždenia ani stanovisko žalovaného 39/ k veci. Odvolací súd v tomto nevidel také výnimočné okolnosti prípadu, na základe ktorých by mal zasiahnuť do majetkovej sféry žalovaných a týmto náhradu trov konania nepriznať.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).